

Тогава Турция, въ началото на 1878 год., поиска миръ и проводи пратеници въ Казанлъкъ, които, заедно съ рускитѣ прѣдставители, подписаха прѣдварителнитѣ условия за мира.

VI.

Къмъ края на мѣсецъ декемврий 1877 г. положението на работитѣ тъй се усложнило, че е невъзможно да си го обяснимъ, безъ да прослѣдимъ по-обстоятелно прѣговоритѣ между Великитѣ Сили нѣколко мѣсеци по рано.

Слѣдъ прѣвзиманieto на Плѣвентъ, султанътъ прѣдложилъ на Англия да вземе ролята на посрѣдница между него и Русия. Турция не смѣяла да заведе сама прѣговори за примирие: тя прѣдпочитала да възложи тая грижа на Лондонския кабинетъ, понеже — вѣрвала тя — посрѣдничеството на Англия ще може да намали претенциитѣ на Русия и ще ѝ бжде полезно. Лондонскиятъ кабинетъ приелъ тая мисия и въ края на декемврий извѣстилъ на Горчакова, че Турция е наклонна да сключи миръ и че Англия въ тоя случай се поставя като посрѣдница между двѣтѣ неприятелски страни; лордъ Биконсфилдъ искалъ прѣкъжването на войната за нѣколко врѣме. По такъвъ начинъ — като изиграе тази комедия на Русия — Турция би могла да се съвземе и да продължи войната.

Обаче Петербургскитѣ кабинетъ разбралъ интригата на Биконсфилда. Горчаковъ отговорилъ, че Русия, „при желанието си да прѣкъсне кръвопролитието, е принудена, прѣди да отвори прѣговори за примирие, да се осигури „относително намѣренията на Турция. Турция трѣбва сама „да поиска миръ и той ще бжде сключенъ въ двѣ „тѣ главни квартири. Въ такъвъ случай султанътъ „трѣбва само да заповѣда на главнокомандующитѣ на „турската армия въ Азия и Европа да поискатъ примирие“.

Петербургскитѣ кабинетъ отхвърлил посрѣдничеството на Англия. Отговорътъ на Горчакова разпръсналъ илюзиитѣ на Високата Порта. При такива обстоятелства Англия се видѣла безсилна и посвѣтвала Турция да иска